

[Meta Ditzel.]

kan ophæve disse bestemmelser. Man kan vel ikke betragte lærermangelen som afhjulpet, før man kan besætte embeder med seminarieuddannede lærere eller i hvert fald lærere, der har tilsvarende uddannelse. Der er desværre ikke udsigt til, at det lige det første par år vil blive tilfældet. Men da loven nu skal til revision i dette folketingsår, og da bestemmelserne er nøje knyttet til selve folkeskoleloven, må også vi finde det praktisk og rationelt, at man, som ministeren foreslår, indarbejder de bestemmelser, der må opretholdes, i folkeskoleloven.

Prognosen over lærerforbruget siger ganske vist, at man kan regne med en betydelig reduktion i de næste 4-5 år, så der kun skulle mangle lærere til ca. 400 embeder efter forløbet af 5 år. Men denne prognose er jo allerede forældet. Jeg behøver blot at minde om, at vi sidste år vedtog en lov, som nedsatte lærernes timetal fra de 32 obligatoriske timer, så lærerne fik de meget omtalte ca. 250 timer til et øget forældresamarbejde. Det var meningen, at de ikke alene skulle bruges til konsultationer med forældre, til klassemøder og andre forældremøder, men også til lærersamarbejde, til opgaver som lejrskolearbejde osv. Man har indtryk af, at det er i gang, og vi håber meget i mit parti, at det kommer i endnu bedre gænge over hele landet, så man virkelig ser, at lovens hensigter bliver opfyldt.

En anden ny bestemmelse, som også får indflydelse på lærermangelen, er muligheden for at tage sin afsked med pension allerede som 60-årig, og der er nok heller ingen tvivl om, at også 5 dages ugen får indflydelse, så lærermangelen vil i 1974-75 snarere være på omkring et par tusinde end de 400, man har med i prognosen. Derfor må vi desværre stadig væk have visse restriktioner. Det er ikke muligt at nedsætte klassekvotienten så hurtigt, som man kunne ønske det. Så man må nok sige, at det er rimeligt at udskyde nedsættelsen af kvotienten fra 30 til 28 for klasserne fra 1. til 5. skoleår indtil 1973 og give ministeren bemyndigelse til at udskyde nedsættelsen af kvotienten for 6.-7. klasse fra 30 til 28 og for realklassen fra 30 til 24 indtil august 1972. Men man må dog ønske, at man fortsat — hvad jeg også kan forstå er ministerens mening, og som man be-

gyndte med det i 1969-70 — kun undtagelsesvis kan lade børnetallet i 1. klasse overstige 28, og at det vil vise sig muligt i de kommende år at finde udveje for i hvert fald ved en række skoler at nedsætte elevtalsgrænsen for 6. klasse og 1. real. Det er jo det, man prøver at indføre i dette skoleår.

Ellers må man jo fortsat prøve at bekæmpe lærermangelen, og en af vejene er efter min mening, at man stadig væk udvider seminarierne. Vi forbereder en større reform af skolevæsenet; vi forbereder indførelse af udvidet undervisningspligt, udvidet specialundervisning, og alt dette vil stille endnu større krav om lærerforbrug. Derfor må man meget håbe på en øget udvidelse af seminarierne.

Med disse ord vil jeg gerne give tilslutning til lovforslaget på mit partis vegne.

Poul Dam: Det er bedrøveligt, at vi stadig skal trækkes med denne lovgivning, men da det åbenbart ikke har været muligt at få tilgangen af lærere forøget i takt med de forøgede ønsker om anvendelse af lærerkræfter, må vi affinde os med denne forlængelse. Teknisk set er det utvivlsomt rigtigt, at lovgivningen bliver formuleret, som det her sker, og vi vil derfor være velvilligt indstillet over for lovforslaget.

Sigsgaard: Det forekommer mig, at der er en dobbelt holdning i lovforslaget. På den ene side er opfattelsen i ministeriet tilsyneladende, at lærermangelen stadig væk er et tidsbegrænset fænomen. Nu kan man jo sige, at prognosen, som der allerede er refereret til her, så åbenbart er forældet, og at der må forudses et væsentlig større lærerbehov, end da den sidste prognose blev udarbejdet. Men alligevel er den ministerielle opfattelse tilsyneladende, at før eller siden vil man få bugt med lærermangelen.

På den anden side foreslås det her, at den særlige lovgivning om lærermangelen skal afskaffes, og at de bestemmelser, der skal opretholdes, skal ind i folkeskoleloven. Det vil jo sige, at de dermed ligesom får en lidt mere permanent karakter, selv om jeg selvfølgelig er klar over, at de kan ændres og afskaffes, også selv om de står i den lov. Men det, at man flytter bestemmelserne fra en midlertidig lov over i en permanent lov,